

SMARAGDOVÁ DOSKA IV:

Zrodenie Vesmíru

Načúvaj, ó človeče, hlasu múdrosti, načúvaj hlasu *Thotha, Atlantána*. Voľne dnes dávam ti svoju múdrosť, z času a priestoru tohoto cyklu; majster mystérií, *Slnko rána, Thoth*, učiteľ ľudí, je zo VŠETKÉHO.

Kedysi dávno, vo svojom detstve, ležal som pod hviezdami na dávno pochovanej *Atlantíde*, snívajúc o mystériách ďaleko nad ľuďmi. Potom v mojom srdci vyrástla túžba ohromná, podmaniť si cestu, ktorá viedla ku hviezdám. Rok čo rok som hľadal múdrosť, hľadajúc nové poznanie, nasledujúc cestu, až nakoniec moja *Duša*, v obrovskej námahe vymanila sa zo svojho otroctva a odrazila sa preč. Slobodný bol som z otroctva ľudí zeme. Slobodný od tela, mihol som sa tmou. Konečne sa mi odomkol hviezdny priestor. Slobodný bol som od otroctva tmy. Teraz až na konci vesmíru hľadal som múdrosť, ďaleko nad poznaním ohraničeného človeka.

Hlboko do vesmíru, moja *Duša* cestovala voľne do kruhu svetla nekonečna. Neznáme, nad poznaním, boli niektoré z planét, ohromné a gigantické, nad snami ľudí. Predsa len našiel som *Zákon*, v celej jeho kráse, pracujúci skrze nich i medzi nimi, rovnako ako tu medzi ľuďmi.

Zabýsala sa vpred moja duša cez krásu nekonečna, ďaleko cez vesmír, letel som so svojimi myšlienkami.

Odpočíval som tam na planéte krásy. Tóny harmónie naplňali všetok vzduch. Boli tam formy, pohybujúce sa podľa Poriadku, ohromné a vznešené ako hviezdy v noci, nastúpené v harmónii, zoradené v rovnováhe, symboly *Kozmu*, ako podľa *Zákona*.

Mnoho hviezd som stretol na svojej ceste, mnoho rás človeka na ich svetoch; niektoré siahali vysoko ako hviezdy rána, niektoré padali dolu do čiernoty noci. Každý

a všetky z nich sa predierali nahor dosahujúc výšiny, skúmajúc hĺbky, pohybujúc sa v časoch, v ríšach jasu, prežívajúc temnotu, dosahujúc Svetlo.

Vedz, ó človeče, to *Svetlo* je tvoje dedičstvo. Vedz, že temnota je len závojom. Zapečatený je v tvojom srdci večný jas, čakajúci na moment vydobytia slobody, čakajúci na roztrhnutie závoja tmy.

Našiel som niektorých, ktorí si vydobyli *éter*. Slobodní od priestoru, i keď stále boli ľuďmi. Použijúc silu, ktorá je základom *VŠETKÝCH* vecí, ďaleko vo vesmíre stvorili planétu, vytýčiac ju silou, ktorá *VŠETKÝM* preteká; zrážajúc a splývajúc *éter* do foriem, ktoré rástli, ako oni chceli. Prevyšujúc vedu, oni, zo všetkých rás, mocní v múdrosti, synovia hviezd.

Na dlhý čas som sa zastavil, pozerajúc sa na ich múdrosť. Videl som ich tvoriť z vonkajšieho *éteru* mestá gigantické, z ruže a zlata. Tvorili ďalej z prvotného elementu, základu všetkej hmoty, *éter* odlietal dodaleka.

Ďaleko v minulosti, podrobili si oni *éter*, oslobodiac sa od otroctva lopoty; len sformujúc vo svojej mysli obraz a bleskurýchlo vytvorený, vyrástol.

Potom ďalej moja duša uháňala *Kozmom*, vždy vidiac, nové veci a staré; učiac sa, že človek je skutočne zrodený vo vesmíre, *Slnko Slnka*, dieťa hviezd.

Vedz, ó človeče, akúkoľvek formu obývaš, isto je v jednote s hviezdami. Tvoje telá nie sú nič než planéty obiehajúce okolo svojich centrálnych slnk. Keď získate svetlo všetkej múdrosti, slobodne vy budete žiariť v *éteri* – jedno zo *Slnk*, ktoré osvetľuje vonkajšiu temnotu – jeden z narodených vo vesmíre, vyrastených do Svetla.

Tak ako hviezdy v čase stratia svoju žiaru, svetlo od nich prechádzajúce do veľkého zdroja, tak, ó človeče, tvoja duša plynie vpred, nechávajúc za sebou temnotu noci.

Vytvorená ďalej prvotným *éterom*, naplnená žiarou, ktorá tečie zo zdroja, ohraničená *éterom* splynutým vôkol, predsa vždy planie, až kým je nakoniec slobodná. Vyzdvihni svoj plameň z temnoty, odleť noci a budeš slobodný.

Cestoval som časopriestorom, poznajúc, že moja duša bola konečne oslobodená, poznajúc, že teraz by som mohol sledovať múdrosť. Až nakoniec, prešiel som na pláň, ukrytú pred poznaním, neznámu múdrosti, rozšírenú nad všetko, čo poznáme. Teraz, ó človeče, keď som mal toto poznanie, šťastná rástla moja duša, pretože teraz som bol slobodný. Načúvaj, ty zrodený vo vesmíre, načúvaj mojej múdrosti: nevieš, že ty tiež budeš slobodný.

Načúvaj opäť, ó človeče, mojej múdrosti, ono počutie, ty tiež smieš žiť a byť slobodný. Nie zo zeme si ty, pozemský, ale dieťa Nekonečného Kozmického Svetla.

Teraz, tebe dávam poznanie, slobodu vstúpiť na cestu, ktorou som kráčal, ukazujúc ti

pravdivo, ako svojim snažením, kráčal som cestou, ktorá vedie ku hviezdám.

Načúvaj, ó človeče, a poznaj existenciu svojho otroctva, poznaj, ako sa sám oslobodiť z osídiel. Mimo temnoty povstaneš nahor, v jednote so *Svetlom* a v jednote s hviezdami. Nasleduj vždy cestu múdrosti. Len takto môžeš povstať zdola. Vždy osud človeka vedie ho vpred do *Zákrut Nekonečného CELKU*.

Poznaj, ó človeče, že celý vesmír je usporiadaný. Len *Poriadkom* si v Jednote so *VŠETKÝM*. Poriadok a rovnováha sú *Zákonom Vesmíru*. Nasleduj ho a budeš v Jednote so *VŠETKÝM*.

Ten, kto by nasledoval cestu múdrosti, otvorený musí byť *Kvetu Života*, rozširujúc svoje vedomie z temnoty, plynúc časom a priestorom v *CELKU*.

Hlboko v tichu, najprv sa musíš zdržiavať až do doby, kým sa neoslobodíš od žiadostivosti, slobodný od dychtivosti hovoriť v tichu. Premôcť tichom otroctvo slov. Zdržiavať sa jedla až do víťazstva nad žiadostivosťou po jedle, ktorá je otroctvom duše.

Potom si ľahni v tme. Zavri ty oči pred lúčmi Svetla.

Sústred' svoju silu duše na miesto svojho vedomia, stras z nej putá tmy. Umiestni v mieste svojej mysle obraz tebou túžený, vyobraz miesto, ktoré túžiš vidieť. Vibruj tam a spať svojou silou. Uvoľni dušu z jej tmy. Prudko ty musíš triasť celou svojou silou, až kým nakoniec tvoja duša nebude slobodná.

Mocný nad slovami je oheň *Kozmu*, visiaci nad pláňami, neznámy ľuďom; mocný a rovnovážny, pohybujući sa podľa Poriadku, hudba súladov, ďaleko nad človekom. Hovoriaci hudbou, spievajúci farbami, oheň počiatku *Večnosti VŠETKÉHO*.

Ste iskrou plameňa, ó deti moje, horíte farbou a žijete hudbou. Počúvajte hlas a budete slobodní. Vedomie slobodné je zlúčené s *Kozmom*, v *Jednote s Poriadkom a Zákonom VŠETKÉHO*.

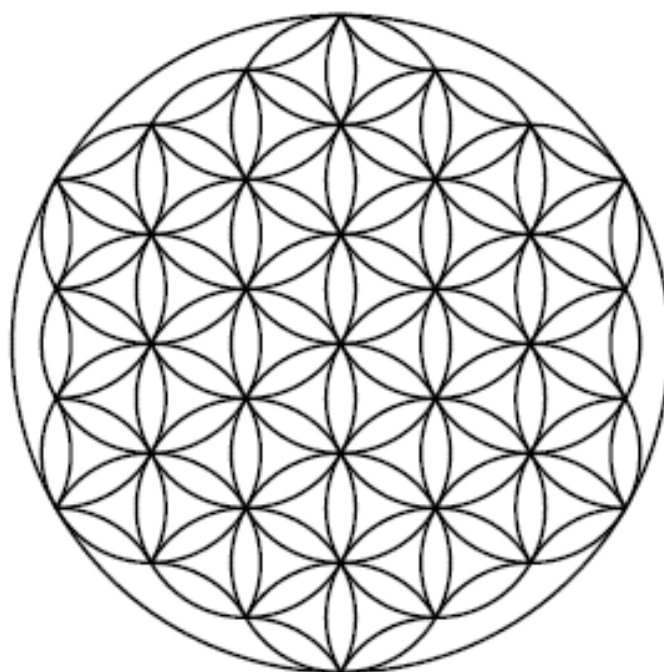
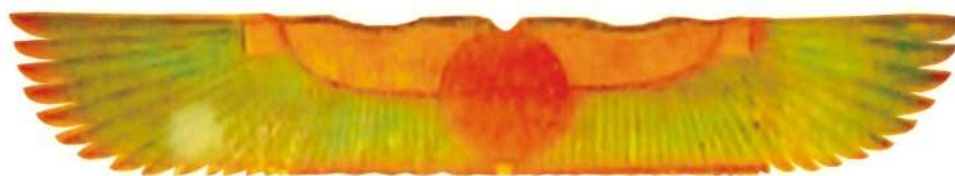
Nedozvedel si sa, človeče, že napriek temnote, *Svetlo* poblčí ďalej, symbol *VŠETKÉHO*.

Modli sa túto modlitbu za dospievanie múdrosti. Modli sa za príchod Svetla do CELKU. „*Mocný Duch Svetla, ktoré žiari Kozmom, pritiahni môj plameň bližšie v harmónii k tebe. Pozdvihni môj oheň von z temnoty, magnet ohňa, ktorý je v Jednote so VŠETKÝM. Pozdvihni moju dušu, ty mocný a silný. Dieťa Svetla, neodvracaj sa. Pritiahni ma silou, aby som sa rozpustil v tvojom ohnisku; v Jednote so všetkými vecami a všetky veci v Jednom, v ohni námahy života a v Jednote s Rozumom.*”

Keď oslobodíš svoju dušu z otroctva, vedz, že pre teba temnota bude mŕtva. Vždy cez vesmír môžeš hľadať múdrosť, neohraničený okovami kovanými v tele.

Vpred a nahor do rána, slobodne sa zablyzni, ó Duša, do ríš *Svetla*. Pohybuj sa v *Poriadku*, pohybuj sa v *Harmónii*, slobodne sa budeš pohybovať s *Deťmi Svetla*.

Hľadaj a poznaj môj *Kľúč Múdrosti*. Takto, ó človeče, budeš určite slobodný.

Smaragdové dosky Thotha Atlanšana, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD
A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEĽKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI
Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet4.html> © 2008 www.cez-okno.eu Preklad: PH Korektúry: Ptah, PH